

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudcem Tomášem Kocourkem v právní věci

žalobců:

a) **H. P.**, narozena dne X

b) **nezletilý D. P.**, narozen dne X,
zastoupen žalobkyní a) jako zákonnou zástupkyní,
oba státní příslušníci Ukrajiny,
oba bytem X

oba zastoupeni advokátem Mgr. Viktorem Klímou,
se sídlem Melantrichova 20, Praha,

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra,
se sídlem Nad Štolou 3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2021, č. j. OAM-239/ZA-ZA11-K11-2021,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2021, č. j. OAM-239/ZA-ZA11-K11-2021, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobců Mgr. Viktoru Klímovi, advokátovi se sídlem Melantrichova 20, Praha, se přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové výši 12 729,20 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobci se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), doručenou zdejšímu soudu dne 22. 12. 2021 domáhají zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný rozhodl, že se žalobcům mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul, že žádost žalobců o udělení mezinárodní ochrany je již druhá v pořadí. Poprvé žalobkyně svým jménem a jménem svého nezletilého syna (žalobce) o udělení mezinárodní ochrany požádala již dne 30. 11. 2018. Důvodem tehdy podané žádosti byla zhoršená bezpečnost situace v Doněcké oblasti, kde žalobkyně pobývala spolu se žalobcem ve městě H. a v obci R.. Rozhodnutím ze dne 13. 8. 2019, č. j. OAM-1017/ZA-ZA11-K02-2018, žalovaný rozhodl o této první žádosti tak, že žalobcům mezinárodní ochranu neudělil. Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 17. 4. 2020, č. j. 4 Az 46/2019 - 62; následnou kasační stížnost odmítl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 18. 3. 2021, č. j. 3 Azs 172/2020 - 59, pro nepřijatelnost. Žalovaný proto nejprve v souladu s § 11a odst. 1 zákona o azylu posuzoval, zda je opakovaná žádost přípustná. Dospěl k závěru, že žalobci uvedli v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany nové skutečnosti (možné obvinění žalobkyně ze separatismu), které by mohly svědčit o tom, že by mohli být vystaveni pronásledování nebo nebezpečí vážné újmy ve smyslu zákona o azylu. Z tohoto důvodu žalovaný vyhodnotil opakovanou žádost jako přípustnou a meritorně ji posoudil.
3. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí dále uvedl, že azyl podle § 12 písm. a) zákona o azylu žalobcům neudělil, protože žalobkyně neuvedla žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že ve své vlasti vyvíjela činnost k uplatňování politických práv a svobod, za kterou by byla azylově relevantním způsobem pronásledována. Žalobkyně sice vyjádřila svoji obavu, že by v zemi původu mohla být stíhána za separatismus, ovšem dovozuje tak pouze z někdejšího vztahu s panem O. N., jenž je otcem žalobce a který se měl u separatistů angažovat. Sama však výslovně uvedla, že se žádných separatistických aktivit neúčastnila, naopak se jim snažila vyhýbat. Nebyla členkou žádné politické strany a nebyla ani jinak politicky aktivní. V případě nezletilého žalobce pak lze politické aktivity dle žalovaného vyloučit už jen s ohledem na jeho nízký věk. Azyl podle § 12 písm. b) zákona o azylu žalovaný žalobcům neudělil proto, že nedospěl k závěru, že by žalobci mohli v zemi původu pociťovat důvodnou obavu z pronásledování odůvodněnou některou ze skutečností uvedených v tomto ustanovení. Žalobkyně v průběhu správního řízení neuvedla, že by ona či její nezletilý syn (žalobce) měli v zemi původu jakékoliv potíže kvůli rase, pohlaví, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině či kvůli zastávání určitých politických názorů. Žalovaný připomněl, že Česká republika řadí Ukrajinu (s výjimkou poloostrova Krym a částí Doněcké a Luhanské oblasti nenacházejících se pod kontrolou ukrajinské vlády) na seznam tzv. bezpečných zemí původu. Proto dle žalovaného „nelze dospět k závěru o ukrajinskými státními orgány prováděném, nebo trpěném systematickém porušování lidských práv bez možnosti občanů dovolat se svých práv a využít dostupné ochranné vnitrostátní mechanismy“. Dle žalovaného je bezpečnostní situace na Ukrajině, s výjimkou Luhanské a Doněcké oblasti, stabilní, konflikt na východě země je dlouhodobě zamrzlý. Není žádný důvod domnívat se, že by se stav zhoršené bezpečnostní situace panující ve dvou z celkových 24 oblastí, na něž je Ukrajina administrativně rozdělena, rozšířil i do dalších částí země. Obec R., kde žalobci ve vlasti naposledy žili a kde vlastní žalobkyně dům, se sice nachází v Doněcké oblasti,

nicméně zhruba 130 km od linie dotyku na území pod kontrolou ukrajinské centrální vlády. V této části Doněcké oblasti nedochází k bezpečnostním incidentům. Žalovaný rovněž posoudil, zda žalobci nesplňují podmínky pro udělení doplňkové ochrany. Podle něj nevyšlo najevo, že by žalobcům po návratu do země původu hrozilo bezprostřední, skutečné a reálné nebezpečí vážné újmy. Opětovně přitom připomněl, že Ukrajina je v souladu s § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu v návaznosti na § 2 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a dočasné ochraně cizinců, řazena – s výjimkou výše uvedených oblastí – mezi tzv. bezpečné země původu. Připomněl rovněž mj. usnesení ze dne 15. 1. 2015, č. j. 7 Azs 265/2014 - 17, v němž měl NSS uvést, že probíhající konflikt na Ukrajině nedosahuje takové intenzity, že by každý civilista byl vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. Co se týče obavy žalobkyně z trestního stíhání v zemi původu kvůli separatismu, uvedl žalovaný, že se jedná o pouhé ničím nepodložené spekulace. Předvolání od ukrajinské policie k výslechu, které žalobkyně žalovanému předložila, nelze vnímat jako konkrétní hrozbu vážné újmy, obzvláště má-li žalobkyně být v procesním postavení svědka. Žalovaný proto neshledal ani důvod pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

4. Žalobci v žalobě uvedli, že žalovaný napadené rozhodnutí nedostatečně odůvodnil a vyložil chybně právo. Jako podklad napadeného rozhodnutí použil neaktuální informace, a nezjistil tak skutečný stav věci. Na Ukrajině byl vyhlášen válečný stav. Město H., odkud žalobci pochází, je strategickým místem a „klíčem k celé frontě“. Žalobci deklarovali svůj strach z bombardování, jakož i z možného znásilnění vojáky a povstaleckými bojovníky. Uvedli též, že dle zprávy Úřadu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva bylo na Ukrajině během probíhajícího konfliktu zabito již 15 000 osob. Jako další důvod pro udělení mezinárodní ochrany žalobci uvedli jejich možnou diskriminaci coby vnitřně vysídlených osob. Žalobkyně v žalobě zmínila též nátlak ze strany Služby bezpečnosti Ukrajiny (dále jen „SBU“) a bezpečnostních složek samozvané Doněcké lidové republiky. Pro tajné ukrajinské služby je žalobkyně dle svého mínění „velice podezřelá“, neboť otec jejího syna bojoval na straně proruských povstalců. Žalobkyně uvádí, že při návštěvách pravoslavného chrámu svaté Ludmily v Praze je pravděpodobně sledována ukrajinskými tajnými službami. Na Ukrajinu se žalobci nemohou vrátit, protože by jim tam hrozilo reálné nebezpečí a vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti. Podle Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě se situace na východě Ukrajiny opět zhoršuje. Dle Úřadu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky není za takovéto situace patřičné označovat Ukrajinu jako bezpečnou zemi původu.
5. Prostřednictvím soudem ustanoveného zástupce doplnili žalobci dne 29. 3. 2022 žalobu o další důvody. V obsáhlém podání žalobci vyslovili domněnku, že k uvedenému dni již nikdo nepochybuje o tom, že by jim v případě návratu do země původu hrozilo nejen vážné ohrožení lidské důstojnosti, ale i bezprostřední ohrožení života z důvodu svévolného násilí v situaci totálního mezinárodního konfliktu. Dne 24. 2. 2022 totiž Ruská federace zahájila invazi na Ukrajinu, soustavně ostřeluje města a vojenské cíle po celém území Ukrajiny, obsazuje letiště, přístavy a strategická místa. Jedná se o nejrozsáhlejší vojenskou operaci v Evropě od skončení druhé světové války. Návrat do vlasti by tedy pro žalobce znamenal v podstatě „implicitní vyřčení trestu smrti“. Vzhledem k probíhajícímu konfliktu se navíc výrazně zhoršil přístup k ruský mluvící části ukrajinské populace, k níž se žalobci řadí.

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí je zapotřebí považovat k datu jeho vydání za zákonné a odpovídající skutkovému stavu. Dále žalovaný uvedl, že s ohledem na datum vydání napadeného rozhodnutí nemohl hodnotit situaci, která na Ukrajině nastala teprve posléze, tj. invazi Ruské federace a následné rozpoutání války na území Ukrajiny. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl, nedospěje-li s ohledem na současnou situaci na Ukrajině k jinému závěru v rámci *ex nunc* přezkumu.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

7. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 11. 4. 2021 podala žalobkyně žalovanému svým jménem a jménem svého nezletilého syna (žalobce) žádost o udělení mezinárodní ochrany. Dne 20. 4. 2021 žalobkyně poskytla žalovanému údaje k podané žádosti. Uvedla, že odletěli ze země původu do České republiky dne 11. 9. 2018. Od té doby jsou na území České republiky nepřetržitě. Důvodem podané žádosti je skutečnost, že na východě Ukrajiny v oblasti Donbasu opětovně eskaluje konflikt, „Rusko tam stahuje vojsko“ a každý den se tam střílí. Jako další důvod žalobkyně uvedla, že dne 25. 3. 2021 bezpečnostní složky Ukrajiny uskutečnily u ní doma v obci R. domovní prohlídku, přičemž u ní měly najít fotografie, na nichž byla zachycena s proruskými separatisty z Horlivky. Dále žalobkyně vypověděla, že otec žalobce a její někdejší partner pracoval ve vojenské skupině, která se dne 14. 4. 2014 v Horlivce zúčastnila obsazení tamější správní budovy ministerstva vnitra. Poté, co se dne 25. 3. 2021 uskutečnila v místě bydliště žalobkyně domovní prohlídka, se žalobkyně dozvěděla, že bylo proti ní zahájeno trestní řízení za separatismus. Má obavy, že jí v případě návratu do země původu hrozí trest odnětí svobody a odebrání dítěte (žalobce), jakož i obavy o život svůj i žalobcův. Podle žalobkyně se ten, kdo byl jednou označen za separatistu, nemá již šanci tohoto obvinění zbavit.
8. Dne 26. 5. 2021 byl proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobkyně uvedla, že hlavním důvodem, proč žádá jménem svým a jménem žalobce o mezinárodní ochranu, je skutečnost, že byla v zemi původu obviněna ze separatismu. Její někdejší partner, s nímž počala žalobce, byl separatista. SBU zajistila fotografie, na nichž je žalobkyně se separatisty vyfocena. Známým jí bylo sděleno, že se nemá do vlasti vracet, neboť ve světle událostí, které se na Ukrajině dějí, nebude mít možnost obhájit se. Vypověděla též, že před odletem ze země původu vnímala – zejména v Kyjevě či v Charkově – negativní reakce lidí kvůli tomu, že mluví rusky a pochází z okupované oblasti. Žalobkyně dále uvedla, že její příbuzní na ni apelují, aby se do země původu nevracela. V opačném případě jí totiž hrozí vězení a odebrání žalobce.
9. Součástí správního spisu jsou zprávy o zemi původu zpracované žalovaným. Jedná se o zprávu ze dne 25. 4. 2020 nazvanou „Situace v zemi“, v níž je pojednáváno mj. o politické a bezpečnostní situaci na Ukrajině, a o zprávu ze dne 8. 8. 2020 nazvanou „Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu“.
10. Dne 7. 7. 2021 obdržel žalovaný od žalobkyně podání, v němž žalobkyně namítla, že podklady pro vydání rozhodnutí, s nimiž se předtím seznámila, nejsou aktuální. Uvedla, že na východě Ukrajiny běžně dochází k zabíjení, mučení a unášení lidí. Porušování lidských práv se přitom dopouští obě strany konfliktu – proruskí separatisté i „síly věrné Kyjevu“. Uvedla dále, že dle Amnesty International představuje život na Ukrajině nebezpečí pro lidi s proruskými pohledy. Navíc v těsné blízkosti ukrajinských hranic shromáždila Ruská federace více než 100 000 vojáků, stovky tanků a bojových letounů. Podle vojenských expertů NATO bezprostředně hrozí ruská invaze na Ukrajinu, která může započít z

celkem čtyř stran. Za těchto okolností nelze dle žalobkyně Ukrajinu označit za bezpečnou zemi původu.

11. Žalovaný posléze shromáždil další podklady pro vydání rozhodnutí, s nimiž se žalobkyně před vydáním napadeného rozhodnutí rovněž seznámila. Konkrétně žalovaný do spisu založil
 - svoji aktualizovanou zprávu „Situace v zemi“ ze dne 30. 6. 2021,
 - svoji aktualizovanou zprávu „Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu“ ze dne 30. 7. 2021,
 - odpověď Ministerstva zahraničních věcí České republiky (dále jen „MZV ČR“) ze dne 22. 2. 2021 na dotazy žalovaného ohledně situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti,
 - odpověď MZV ČR ze dne 24. 6. 2021 na dotazy žalovaného stran trestního řízení za separatistické postoje nebo trestné činy dle trestního zákoníku Ukrajiny,
 - odpověď MZV ČR ze dne 24. 6. 2021 na dotazy žalovaného ohledně možnosti vnitrostátní ochrany proti nepřiměřenému jednání příslušníků SBU.
12. Dne 27. 9. 2021 se k těmto podkladům žalobkyně opětovně písemně vyjádřila, přičemž v podání uvedla obdobné námitky, která uplatnila později v žalobě.

Posouzení žaloby soudem

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (ve lhůtě dle § 32 odst. 1 zákona o azylu), osobami k tomu oprávněnými a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
14. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť s tímto postupem účastníci řízení vyjádřili výslovný souhlas. Dokazování soud neprováděl.
15. Soud posoudil věc po skutkové a právní stránce úplně a *ex nunc* (tj. podle stavu ke dni rozhodnutí soudu). Článek 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“) vyžaduje, aby soudy prvního stupně přezkoumávající rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany posuzovaly projednávaný případ podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí soudu. Členské státy Evropské unie byly povinny výše uvedené pravidlo transponovat do vnitrostátního právního řádu do 20. 7. 2015 (viz čl. 51 odst. 1 procedurální směrnice). Protože doposud nebyly do českého právního řádu požadavky čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice promítnuty, ačkoliv transpoziční lhůta již uplynula, má uvedený článek procedurální směrnice přímý účinek. Jelikož žádost o mezinárodní ochranu byla v této věci podána dne 11. 4. 2021, dopadá na toto řízení, včetně řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí, procedurální směrnice, a ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s. se tedy neužije.
16. Napadené rozhodnutí vychází z toho, že žalobci bydlí v dostatečné vzdálenosti od frontové linie, která se ustálila v Doněcké a Luhanské oblasti po roce 2014, tudíž nejsou ohroženi na životě či zdraví v důsledku „zamrzlého“ ozbrojeného konfliktu. Jelikož je země původu žalobců považována za bezpečnou zemi původu, uplatní se domněnka dostupnosti efektivní ochrany proti excesům bezpečnostních složek při vyšetřování

podezření ze spáchání trestného činu. Tresty reálně ukládané za trestný čin separatismu nejsou excesivní, zpravidla mají formu podmíněného trestu odnětí svobody.

17. Soud byl povinen přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí ke dni 20. 6. 2022. Soud dospěl k závěru, že po vydání napadeného rozhodnutí doznal skutkový stav, pokud jde nejen o bezpečnost v zemi původu, ale též celkové poměry v této zemi, natolik významných změn, že je dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. Tato zásadní změna poměrů nastala dne 24. 2. 2022, kdy vojska Ruské federace vpadla na území Ukrajiny, čímž Ruská federace rozpoutala válečný konflikt v zemi původu žalobců. Tento mezinárodní ozbrojený konflikt podstatným způsobem překročil území, jež bylo zasaženo dosavadním „zamrzlým“ konfliktem v Doněcké a Luhanské oblasti. Ruská vojska ostřelují celé území Ukrajiny, obzvláště masivní ostřelování se v současnosti týká území Doněcké oblasti, kde žalobci před odchodem ze země původu bydleli. Nadto se do pohybu uvedly miliony obyvatel Ukrajiny, kteří buď prchají do ciziny, nebo hledají bezpečnější útočiště v jiných částech Ukrajiny, v nichž je intenzita ostřelování nižší. Tyto události zásadním způsobem destabilizují všechny oblasti Ukrajiny. Uvedené skutečnosti jsou všeobecně známé, opakovaně o nich informovaly i české sdělovací prostředky. Soudu jsou známy i z jeho úřední činnosti, neboť tyto události podrobně sleduje za účelem využití těchto poznatků při rozhodování věcí, v nichž vystupují občané Ukrajiny. Tyto skutečnosti tak není zapotřebí dokazovat (viz rozsudky NSS ze dne 10. 3. 2022, č. j. 10 Azs 537/2021 - 31, ze dne 24. 3. 2022, č. j. 1 Azs 36/2022 - 31, či ze dne 29. 4. 2022, č. j. 5 Azs 217/2021 - 50).
18. Východiska, na nichž žalovaný založil napadené rozhodnutí a která soud shrnul v odst. 16 shora, nemohou ve světle zásadních změn v zemi původu obstát (soud opětovně zdůrazňuje, že věc hodnotí podle skutkového stavu ke dni svého rozhodování, nikoliv ke dni rozhodování žalovaného). Zejména již nelze vycházet z toho, že Ukrajina je bezpečnou zemí původu, přičemž život v ní se změnil nejen pod vlivem právních změn (vyhlášení válečného stavu), ale zejména v důsledku zásadních faktických změn běžných životních podmínek. Tyto změny jsou jistě relevantní ve vztahu k doplňkové ochraně, neboť se podstatným způsobem rozšířilo území, na němž jsou občané (civilisté) vystaveni reálné hrozbě vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Aniž by měl soud za podstatné přesně vymezovat, kam až toto území sahá (pokud nezahrnuje celé území Ukrajiny), je zcela bez diskuzí, že zasahuje celou zbývající část Doněcké oblasti, jejíž obsazení ruskými vojsky je jedním z proklamovaných válečných cílů Ruské federace. Lze pochybovat, že s ohledem na rozsah předchozích válečných operací ruských vojsk a škod způsobených ukrajinskému hospodářství by byla země původu schopna zajistit vnitřní přesídlení uprchlíků při splnění všech požadavků, které na ně klade uprchlické právo (viz např. rozsudek NSS ze dne 20. 7. 2016, č. j. 1 Azs 113/2016 - 29). Nelze ani vyloučit, že změna poměrů může mít vliv i na posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany z hlediska azylu jakožto privilegované formy mezinárodní ochrany (žalobkyně tvrdí, že jí jsou bezpečnostními orgány země původu připisovány postoje podporující separatisty v Doněcké oblasti).
19. Skutkový stav, který vzal žalovaný za základ svého rozhodování, s ohledem na změnu poměrů v zemi původu nadále neobstojí, je zcela neaktuální, a proto vyžaduje podstatné doplnění, a to o aktuální podklady reflektující stávající faktickou i právní situaci v zemi původu žalobců po invazi ruských vojsk. Správní soudy za takto nastalých okolností nemohou plnit funkci dalšího stupně správního řízení. Nemohou za žalovaného provést nové úplné posouzení skutkového stavu, na jehož základě by mohly rozhodnout, že je

kvůli novým skutečnostem žalobcům třeba udělit jednu z forem mezinárodní ochrany upravených v zákoně o azylu. Je proto na žalovaném, aby znovu posoudil aktuální situaci v zemi původu a důsledky z toho pro žalobce plynoucí (viz rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2022, č. j. 9 Azs 13/2022 - 32, bod 24).

20. Jelikož ke zrušení napadeného rozhodnutí došlo kvůli vážné změně situace na Ukrajině nastalé po vydání napadeného rozhodnutí, kterou byl soud povinen zohlednit, nezabýval se pro nadbytečnost jednotlivými žalobními body, neboť ani pro další vedení řízení není podstatné, zda napadené rozhodnutí bylo podle skutkového a právního stavu ke dni jeho vydání v souladu se zákonem.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

21. S ohledem na výše uvedenou zásadní změnu situace na Ukrajině soud přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Skutkový stav, který vzal žalovaný za prokázaný, vyžaduje podstatné doplnění. Jak však plyne z výše uvedeného, není to důsledek pochybení žalovaného, nýbrž důsledek bezprecedentní změny situace v zemi původu žalobců po vydání napadeného rozhodnutí. Soud zrušil napadené rozhodnutí jako celek, neboť nelze zcela vyloučit, že by změna poměrů mohla přinést jiné posouzení nároku na azyl (o relevanci změny ve vztahu k doplňkové ochraně není žádných pochyb), nadto i Nejvyšší správní soud v obdobných situacích vždy zrušil celé správní rozhodnutí, jímž nebyla přiznána mezinárodní ochrana podle § 12 až § 14b zákona o azylu (viz např. rozsudky NSS ze dne 31. 3. 2022, č. j. 9 Azs 13/2022 - 35, ze dne 26. 4. 2022, č. j. 8 Azs 262/2021 - 67, ze dne 27. 4. 2022, č. j. 7 Azs 357/2021 - 23, ze dne 28. 4. 2022, č. j. 8 Azs 285/2020 - 39, ze dne 29. 4. 2022, č. j. 5 Azs 217/2021 - 50, ze dne 10. 5. 2022, č. j. 6 Azs 71/2021 - 41, ze dne 17. 5. 2022, č. j. 10 Azs 70/2022 - 33, ze dne 27. 5. 2022, č. j. 1 Azs 60/2022 - 28, ze dne 30. 5. 2022, č. j. 2 Azs 287/2021 - 57, a ze dne 7. 6. 2022, č. j. 4 Azs 434/2021 - 46). V dalším řízení bude povinností žalovaného obstarat aktuální informace o zemi původu žalobců a na základě nich opětovně posoudit, zda jsou splněny podmínky pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany žalobcům.
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalobci měli ve věci úspěch, avšak žádné náklady jim v řízení nevznikly.
23. Usnesením ze dne 20. 1. 2022, č. j. 53 Az 11/2021 - 40, byl žalobcům ustanoven k ochraně jejich práv zástupcem Mgr. Viktor Klíma, advokát. Odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů soudem ustanoveného advokáta hradí podle § 35 odst. 10 věty první za středníkem s. ř. s. stát. Výše odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů se stanoví podle § 35 odst. 2 s. ř. s. na základě vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Odměna za jeden úkon právní služby v daném případě činí 4 960 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 a § 12 odst. 4 advokátního tarifu] a náhrada hotových výdajů za jeden úkon právní služby 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). V řízení před krajským soudem učinil zástupce žalobců celkem dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) advokátního tarifu [porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a seps písemného podání soudu ve věci samé (doplnění žaloby ze dne 24. 3. 2022)], náleží mu tedy odměna ve výši 9 920 Kč a náhrada hotových výdajů ve výši 600 Kč. Podání ze dne 5. 5. 2022 soud za účelný úkon

právní služby nevyhodnotil, neboť neobsahuje žádné pro věc zásadní tvrzení. Jelikož je ustanovený zástupce plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“), je součástí odměny a náhrady hotových výdajů zástupce i náhrada DPH, kterou je zástupce žalobců povinen odvést z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.), tj. 21 % z 10 520 Kč, tedy 2 209,20 Kč. Celkem tedy ustanovenému zástupci žalobců náleží částka ve výši 12 729,20 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 20. června 2022

Tomáš Kocourek, v. r.
soudce